

Diari personal

UNS MOTS PER COMENÇAR

En posar-me a escriure aquests apunts o memòries no pretenc fer res extraordinari, solament deixar escrit el que vaig passar i sentir durant el temps que vaig estar fora de casa. Moments de tots, dolents el més, i d'altra, la travessia de bona part de Catalunya a peu, portat per la gran alegria de tornar a casa i admirar la bellesa de la nostra terra, travessant boscos i rius i contemplant des dels cims dels penya-segats, les planes. Llàstima que de la manera que ho havíem de fer els fugitius, com érem, no ho podíem disfrutar.

Doncs bé, com que la nostra vida estava en perill a cada moment, el contrast de la naturalesa ens la feia més amable, més admirable i al desfilà ella vida per tot als nostres ulls, la veiem amb tota la seva magnífica bellesa, i he sentit la pregonesa dels seus torrents lluny dels homes i de la seva obra i he vist des dels cims de les muntanyes, les planes, i he sentit unes ganes de volar com mai cap home no ha sentit. He vist allà, enmig de la muntanya, la casa de pagès solitària, quieta. Pels seus prats, les vaques menjar-hi mansament. He vist tot allò que és viure tranquil, de cara al cel, i venir d'allà on tot és mort i destrucció per l'enveja dels homes i la depravació dels costums. He envejat la vida d'aquesta gent senzilla, sense grans trasbalsos en la seva vida.

Deixo escrit tot això per si algun dia els meus fills ho troben i jo, per alguna desgràcia faltés, tinguin algun record meu. I en aquestes pobres lletres vegin que en poc temps jo vaig patir molt més que els altres, donat el meu caràcter pacífic i amant dels fills i la família per sobre de tot i perquè la meva vida sigui guiada en contra de tot el que ens ha portat en aquest caos o bogeria, on

JOSEP PUIG
(1910 - 1973)

Josep Puig Masjoan va ser el segon de cinc germans, tres nenes i dos nens. La seva família, de tradició camperola, vivia al mas Martí, aleshores propietat del marquès de Sentmenat, on els seus familiars n'eren els masovers. Malgrat ser terme municipal de l'Escala, el mas va pertànyer durant molts anys a la parròquia d'Albons.

Amant de la llar i de la seva professió, una de les seves aficions era visitar, de tant en tant, el jaciment d'Empúries acompanyat de dos dels seus millors amics: Rossend Oliver *Rossendo* i Joan Callol *Joan barber*.

El 12 d'abril de 1938 va ser mobilitzat quan el seu germà petit ja feia un temps que era al front. Va anar a la zona del Segre, a pocs quilòmetres del seu germà petit. Després d'escapar-se amb un amic gironí, tornà a peu fins a casa seva, on arribà el 25 de maig.

Anys més tard, amb la seva esposa, va realitzar diversos viatges per visitar els llocs per on va passar de tornada cap a casa.

solament reina el crim i la destrucció.

Potser que sigui massa sentimental sentir que no existeix en aquesta època de la vida i que aquestes ratlles siguin un bon xic pessimistes. Jo només he volgut exposar el meu sentiment. I perdoneu si en alguna d'elles m'he extralimitat. Això sí, tenen tot el sentit real que jo els hi hagi pogut donar.

NOTES

En la major part d'elles hi ha moltes errades i paraules que no s'entenen. Demano paciència i perdó per si algun dia arriben a mans d'algú.

.....

En un camí i en una casa de pagès que vàrem trobar, vaig conèixer un tipus de carboner i contrabandista a la vegada. Era un home excepcional, car coneixia totes les muntanyes de Catalunya i ens va fer itineraris per tots els camins de muntanya. Havia plegat de fer contraban pels anys i pels genolls, car deia ell que era la feina que li agradava més. Que quedin homes que coneguin totes les carreteres avui és cosa normal, però que coneguin tots els camins de muntanya, és més rar.

.....

Un vespre cap al tard, molt poc després de travessar una carretera, trobem una casa de pagès que pel seu aspecte traspua la solidesa i benestar típic que tindran dins d'alguns anys les nostres cases de pagès: reformes, modernes de tan bon gust que en elles hi arribi el benestar. Sobre el portal que donava a l'era hi havia una eixida tota plena de flors i denotava un gust d'una dona de gust. Li faig adonar al company i dirigint els passos allí, més emportat per la curiositat que per la gana,